

C. PEREIRA

Oszinte bezzéd  
fiúkkal



C. PEREIRA

ŐSZINTE BESZÉD  
FIÚKKAL



BÉCS, 1963

A német eredeti címe és kiadója:  
WER SAGT UNS DIE WAHRHEIT?  
Verlag Ludwig Auer – Cassianeum, Donauwörth

Magyarra fordította a francia átdolgozás alapján:  
Mensáros Aurél

A képeket a francia átdolgozás kiadója  
Editions Foyer Notre-Dame, Bruxelles  
bocsájtotta nagylelkűen rendelkezésünkre.

Egyházi jóváhagyással

A magyar kiadás jogát fenntartjuk

Verlag OPUS MYSTICI CORPORIS, WIEN



## KEDVES IFJÚ BARÁTOM!

(Bevezetés helyett)

Jogod van megtudni az igazat!

Nem ismerlek téged. Nem tudom, hogy hol lakol, melyik iskolába jársz és mivel foglalkozol. Még a nevedet sem hallottam. És mégis, mikor e kis füzetet fellapozod, úgy szeretnék hozzád szólni, mintha régóta jó barátok volnánk.

Magam előtt látlak, mintha itt ülnél velem szemben. Gondolkozol és töprengsz, szemedben valami titkos nyugtalanság ül. Pár hónapja csak, talán épp az utolsó nyári vakáció óta, de úgy érzed, hogy nem tudsz egészen őszinte lenni sem szüleiddel, sem tanáraiddal szemben. Úgy gondolod, hogy hiába lennél őszinte, mert úgysem értenének meg. Kérdés helyett inkább megpróbálod elűzni gondolataidat, de hiába. A tanulás nem megy, a könyv, amelyet olvasol, egyre unalmasabb lesz, futball, kirándulás vagy ilyesmi, - most mintha ezek sem érdekelnének. Választ vársz a benned felvetődő kérdésekre, de ugyan ki fog „arról” beszélni? Nyugtalan vagy és akarnád már tudni, de ki mondja meg az igazat?

Nézd, azért írom e kis füzetet számodra, hogy megmondjam az igazat.

Mert tudom, hogy ez a kérdés a legtöbb fiúnál nem kíváncsiságból fakad. Belső szorongó érzések gyötrik őket, ezért tanácstalanok. Ezért beszélünk most meg minden o-

lyan problémát, mely benned a serdülőévek beálltával felbukkan. Ilyenkor a fiúk közül sokan titokban fellapozzák a lexikont vagy barátaiktól kérdezősködnék, mert szüleik elött szégyelik magukat. A teljes igazságot persze nem tudják meg, ezért még sok kérdés nyugtalanítja őket. Hogy ebből mennyi kár származik, azt talán saját magadon is tapasztaltad.

A második világháború utáni években több, mint ezer fiútól kérdeztem meg, mondják meg őszintén, kitől hallottak először az élet titkairól. S mi volt a válaszuk? Majdnem 700 fiú nem a szüleitől, paptól vagy tanítótól hallott róluk, hanem a barátaitól az utcán. - Talán veled is így történt? Ne gondold, hogy ezért szemrehányást teszek neked. Hanem egyszerűen azt akarom mondani: hiányos ismereteidet felnőtthöz illő tudássá kell változtatnod! Az élet titkairól tartott előadásom után írta nekem az egyik fiú: „Milyen jó volna, ha minden 14 éves fiú meghallgatna egy ilyen előadást, amelyet tegnap tettett tartani nekünk. Sokminden másképp volna.” Mások is mondták: „Ha korábban hallottuk volna ezt, sok belső nehézséget, küzdelmet megtakaríthattunk volna.”

Ezért akarok ebben a füzetben világosan és érthetően beszélni. Nemcsak az élet titkairól, hanem a saját testiünket megillető tiszteletről és végül a fiúnak a lánnyal szembeni magatartásáról is.

Egyet azonban kérnék tőled mielőtt belekezdenél. A teremő Isten templomának szentélyébe lépünk, hogy megismerjük gondolatát és szándékát, melyet velünk, emberekkel közölt. Komolyan és összeszedetten láss tehát neki az olvasásnak!

## TE ÉS ÉDESANYÁD

Képzeld el, hogy a szomszéd házban egy új kis „földi lakó” született, és kistestvéred megkérdezi: Honnan jött a baba? Mit válaszolsz neki? Remélem, nem azt, hogy a gólyamadár hozta. Az első pillanatban talán elhiszi ezt, de nemsokára kétségei támadnak. Én mindjárt a helyes választ adnám: a jó Istentől. Ez a felelet ugyanis helyes, mert a halhatatlan lélek, mely az embert minden más élőlénytől megkülönbözteti, az Isten teremtettségéből származik. Többet most még nem kell a kistestvérnek mondanod, mert éppoly keveset értene meg belőle, mint egy nehéz számtanpéldából, ha el akarnád magyarázni neki.

### Az élet csodája

Más a helyzet, ha nagyobb fiúról van szó. Neki már joga van ahhoz, hogy halljon arról a nagy csodáról: hogyan teremti a jó Isten az élőlényeket, tehát az embert is. Mert valóban csodálatos az, hogy a jó Isten minden élőlénybe csírákat helyezett, hogy azok az életet továbbszármaztassák. - Vess el például egy almamagot a földbe, majd árpold a kis növényt, mely nemsokára kihajt és nagy fa lesz belőle. Isten csodája ez a természetben!

Nagyobb azonban ez a csoda az ember esetében. Egészen apró, kis, élő csírából - melyet nagyítóüveg nélkül nem is látnál - fejlődik ki az ember. Az édesanya méhében, a szíve alatt növekszik ez a végtelen kicsiny élőlény. Ebben az apró csírában már előre együtt van mindaz, ami az embert később önálló férfivé vagy nővé teszi. - Olyan könnyen állapítjuk meg: a kék szemet, vagy a hajszínt az édesanyjától örökölte a gyermek. De hogy ez hogyan le-

hetsége, azt még senki sem tudta teljesen kikutatni. A biológusok azt mondják, hogy a test, a lélek és a jellem „tervrajza” már ebben a kis sejtben készen áll. De hogy a parányi csírasejtben hogyan „rejtőzhet” egy egész ember, - mint például Mozart zenei lángelméje, Rubens festői tehetsége vagy Pasteur tudománya - azt képtelenek vagyunk elképzelni. Az Úristennek hódolva, tisztelettel kell meghajolnunk ez előtt a rejtély előtt. Isteni titok életünk kora hajnalán!

Az Anyaszentegyház e téren sem aggályos. Az Üdvözlégyben már az ölbenülő kisgyermeket is Szent Erzsébet szavaival tanítja imádkozni: „Aldott a Te méhednek gyümölcse.” És mi valamennyien megemlíjtük mindennapi imádságunkban, hogy az Úr Jézus szent Édesanyja méhének gyümölcse. Vagy gondolj például az örömdetes olvasó titkaira: ezekben arra emlékezünk, hogy a Szűzanya a Szentlélektől foganta gyermekét, Erzsébetet látogatva szíve alatt hordozta s végül a hideg betlehem-i istállóban e világra szülte.

## A magzat növekedése

Meddig marad tehát a gyermek elrejtve édesanyja testében? Nézzük csak az isteni Gyermeket! Gyümölcsozó Boldogasszony napján, március 25-én ünnepli az Anyaszentegyház azt a titkot, hogy a második isteni személy a Szűzanya méhében testet öltött. Pontosan kilenc hónappal később, december 25-én ünnepeljük karácsonyt, az Úr Jézus születése napját. Kilenc hónapig élt tehát az Úr Jézus elrejtve az édesanyja méhében, mi is kilenc hónapon keresztül fejlődünk, növekedünk édesanyánk testében, a szíve alatt.

Az új élőlény először egészen kicsi, azonban növeked-

ni kezd, és egyre inkább fejlődik. Egy hónap múlva már 8 mm hosszú, a második hónapban határozottabban kialakulnak a kis végtagok és a fej egyes részei. Az ötödik hónap végén a kis élőlény kb. 25 cm nagyságú és első mozgásairól az édesanya már érzi, hogy nincs egyedül. Ettől kezdve látszik meg az édesanyán kívülről is, hogy születendő gyermekét szíve alatt hordja. Az ilyen édesanyáról mondjuk, hogy áldott állapotban van, terhes, várandós, azaz hogy a jó Isten megáldotta őt, gyermeket ajándékozott neki. - Milyen közönségesen viselkednek tehát azok, akik ilyen édesanyát látva ostobán tréfálkoznak! Mintha elfelejtenék, hogy édesanyjuk őket is így hordozta a szíve alatt. Azt hiszem az ilyen gúnyolódók elsősorban önmagukat vetik meg.

Ha ilyen édesanyával találkozol, légy udvarias és lovasias vele szemben, add át helyedet neki, ha villamoson, vagy autóbuszon ülsz. Ha nehéz csomagot visz, segíts neki! Imádkozz is érte és gyermekeért! Ezzel saját édesanyádat tiszteled meg.

### Az édesanya nehéz órája

A kis magzat már kilenc hónapos, kilenc hónapig táplálja az édesanya saját vérével kis vezetéken keresztül, amely a gyermek köldökébe torkollik. Ez köti össze a gyermeket édesanyja vérkeringésével. (A szüléskor, mivel később már nincs szükség rá, ezt a zsinórt elvágják.) Most már az édesanya testén kívül is életképes a gyermek, a világra kell jönnie, meg kell születnie. Az édesanya számára természetesen nagy fájdalmat jelent, ha gyermeke mintegy kiszakad testéből, hiszen kilenc hónapig a legbensőbb életközösségben éltek egymással. Az anyaméhből nagyon

keskeny folyosó, a hüvely vezet a test felületére. Nyílása az altesten a lágyékban van. Ezen az úton keresztül kell a gyermeknek a napvilágra jönnie. Sok édesanya kórházba megy, ha „az ő ideje” közeleg, mert az orvos jobban tud neki segíteni a szülésnél. Ezért nevezzük azt az orvost, aki az édesanya „nehéz órájában” segítséget nyújt, szülésznek. Ha az anya otthon szül, az orvos szerepét a bábaasszony tölti be.

Vannak édesanyák, akik a szüléskor életüket áldozzák, hogy gyermekük életben maradjon. Pedig sokszor meg lehetne az anyát menteni, ez esetben viszont a gyermek halna meg. Ezek az édesanyák igazi vértanúk. - Amikor egyszer a gyermekeknek beszéltem erről, könnyek gyűltek az egyik 13 éves fiú szemébe. Később megtudtam, hogy édesanyja meghalt, amikor ő a világra jött. Megvíváztaltam, azzal biztatva, hogy mindig büszke lehet hős édesanyjára.

### Az édesanyai szeretet nagysága

Megragadó élmény számomra, valahányszor a templomban esküvőn vagyok jelen. A menyasszony is, a vőlegény is kimondja a pap kérdésére a halálig szóló igent. Mégis úgy tetszik nekem, mintha a menyasszony „igen”-je többet jelentene. Nemcsak a férje iránti hűségét fejezi ki ezzel, hanem egyszersmind elfogadja a reá váró édesanyai szenvedést is. Sőt azt is, hogy életét adja gyermekéért. - A te édesanyád is kimondta egyszer ezt a készséges, nagy „igent”.

Az orvostudomány tagadhatatlanul sokat fejlődött. Ma már olyan módszereket ismerünk, melyek egyre több esetben tudják enyhíteni az édesanya szülési fájdalmait. De e



fájdalmakat és a szülés veszélyeit teljesen kiküszöbölni nem lehet.

Ez a legmélyebb gyökere annak, miért szereti az édesanya sok szenvedés árán szült gyermekét úgy, ahogy csak ember itt a földön szeretni tud. - Ezért hiába vetnek a vásott gyermekre mások követ, ő a jó Isten képmását látja benne - mégha torzszülött is -, akit saját fájdalma árán hozott a világra. Mennyi mindent tesz a szerető édesanya gyermekéért! Először is saját tejével táplálja, azzal az értékes folyadékkal, mely a szülés után az édesanya mellében összegyűlt. Ez a legjobb és legfőbb táplálék, melyre most a csecsemőnek szüksége van. Aztán az a sok mindennapi munka, különösen ha a kisgyermek beteg. - Gondoltál már rá, mi mindent tett és tesz ma is érted édesanyád? Még ha büntetnie kell is, szeretetből teszi, mert mindenáron a jóra akar téged nevelni. Hogy mire képes az anyai szeretet, arról nemrég olvastam a következő újságcikket: A világháború után történt. Egy édesanya saját szemét ajánlotta fel egy megvakult katonának, hogy a pénzen kitaníttathassa 11 éves gyermekét. - Ime az anyai szeretet!

Tudom, hogy a Te korodban a fiúkszégyenlik kifejezni mélyebb érzelmeiket. Mégis, ha alkalom kínálkozik rá mondd el neki, hogy egész szivedből köszönöd mindazt, amit érted tett. Néhány szó is elég. Édesanyád szíve megérzi, mi van a tied mélyén.

Ne felejtse el Anyák Napján félköszönteni! S gondolt-e már arra, hogy születésnapod sokkal inkább édesanyád ünnepe, aki neked életet adott? Szeretem azokat a fiúkat, akik születésnapjukon várják ugyan az ajándékot, de ők is meglepik egy pár szál virággal az édesanyjukat.



## A második születés: Újjászületés

Újjászületés? Lehet, hogy ez furcsán hangzik neked, pedig mindenkinek, aki Isten gyermeke akar lenni, újjá kell születnie. Az Üdvözítő mondja Nikodémussal folytatott éjszakai párbeszédében, hogy mindenkinek újjá kell születnie, hogy bejuthasson Isten országába. Nikodémus a maga egyszerű módján először betű szerint érti ezt, és csodálkozva kérdezi: „Hogy születhet újjá az ember, ha egyszer már megöregedett? Csak nem térhet vissza anyja méhébe, hogy még egyszer megszülessék?” Krisztus azután felvilágosítja: „Hacsak valaki újjá nem születik vízből és a Szentlélekből, nem megy be az Isten országába!”

A keresztség szentsége volt az, melyben újjászületél, amikor az édesanyádtól kapott természetes élethez a természetfölötti élet ajándékát is megkaptad Istentől az Anyaszentegyház közvetítésével. A keresztségben a Szentlélek megjelölt téged, Krisztus kegyelme minden bűntől megtisztított és végül titokzatos testének, az Egyháznak tagjává tett. Az isteni erények csírái oltódtak lelkedbe, amelyen ott ragyog az Úristen eltörölhetetlen jegye.

Ne felejtsd el azt a napot, amikor a szent keresztség által Isten gyermekévé születted újjá. Azóta mondhatod a Mindenhatónak: Atyám, én a Te gyermeked vagyok!

Vérszerinti édesanyánk születésünk óráján a földi életet adta nekünk, lelki édesanyánk, az Egyház pedig, amikor megkeresztelte bennünket, az örök életet. Amint földi édesanyánkat szeretjük és tiszteljük, éppoly hűen kell az Anyaszentegyházhoz is ragaszkodnunk: „Hála legyen a jó Istennek, aki kegyelme által Egyházába meghívott, sohasem szakadok el lelki édesanyámtól!”

### Ima az édesanyáért

Istenem, a Te gondviselésed akaratából ajándékozta nekem édesanyám az életet. Nélküle nem volnék. Mindig hálás akarok lenni ezért neki, és sohasem felejttem el azt a szenvedést, melyet értem elviselt. Éjt nappallá téve gondoskodik rólam, ápolja testemet, őrzi lelkemet. Ő beszélt nekem először Rólad, a jószágos mennyei Atyáról és ő tanított először imádkozni. Áldd meg őt, és jutalmazd meg gazdagon mindazért, amit értem tett. Én erre képtelen vagyok. Örömet akarok szerezni neki egész életemben, és mindig tisztelettel állok meg édesanyai méltósága előtt.

## TE ÉS ÉDESAPÁD

... egészen az apja!

Talán már nálatok is előfordult a következő eset: Közvetlenül kistestvéred születése után meglátogattot benneteket a nagynéni. Gratulál édesanyádnak és természetesen a kis újszülöttet is akarja látni. A kicsi láttára nem győz eléggé csodálkozni: „Nahát, milyen bájos!... A kis orra teljesen az anyja, de a kis szeme egészen az apja!” Te még mint kisfiú álltál ott és eltűnődve kérdezted magadban: A szeme egészen az apja? Hát hogyan? Az apának is van ebben valami szerepe? - Amikor ezt nyíltan megkérdezted, talán kitérő választ kaptál, ami azóta is csak nyugtalanított.

De miért ne lehetne egy fiatal emberrel nyíltan és őszintén beszélni az apa szerepéről s annak méltóságáról? Előfordul ugyan, hogy némelyik fiú, mihelyt erről esik szó, ostobán nevetni kezd, de ez csak azért van, mert sohasem hallott róla tisztességesen beszélni. Az ilyenek azt gondolják, hogy valami rosszról van szó - valami olyanról, amit el kell titkolni - sejtelmük sincs arról, hogy itt megint nagy isteni csoda előtt állunk. Az Isten akarata szerint történik az élet továbbadása, tehát ez is nemes és szent dolog. Tudjuk, hogy nemcsak az édesanya, hanem az édesapa is közreműködik az új ember világrajöttében. Igen, de hogyan? A te korodban már erre is megkaphatod a választ.

Gondolj csak arra, hogy a legtisztább Szűz is tudta ezt. Mikor Gábor arkangyal tudomására hozta, hogy Isten Fiának anyjává választotta ki, tüstént megkérdezte az anygaltól: „Hogyan fog ez megtörténni, mivel férfit nem

ismerek?" Jól tudta tehát, hogy az új ember létrejöttéhez a férfi, az édesapa közreműködése is szükséges. Azért tette fel a kérdést, mert akkor még nem tudta, hogy az Isten vele és csakis vele kivételt tesz. Felmenti őt az alól a törvény alól, mely minden emberre érvényes. Lássuk hát most ezt a törvényt!

### Az élet örök törvénye

Amikor az édesanyaságról beszéltünk, már láthattad, hogy Isten az élőlényeknek olyan erőket adott, melyek az életet tovább tudják származtatni. Ezeket vesszük most alaposabban szemügyre. Az élőlények legkisebb alkotóelemét sejtnak nevezzük. Az Úristen elgondolása szerint minden sejtnak megvan a maga sajátos feladata. A legfontosabbak közé tartoznak azok a sejtek, melyek az életet továbbszármaztatják. Ezek a csírasejtek. A nagy törvény tehát így hangzik: A fejlődés magasabb fokán minden élőlény két csírasejt egyesüléséből jön létre, a női petesejt és a férfi hímcsírasejt egyesüléséből.

Igy van ez már a növényeknél is. Természetrajz órán vagy akár a szabadban biztosan volt már alkalmad arra, hogy az almafa virágját jobban megnézzed. Középen lárod a bibét, a kis szárat, mely lefelé egyre vastagabb. A bibe alsó végén az úgynevezett magházban vannak a petesejtek, fenn a bibén, a virágporban a hímcsírasejtek. A két sejt egyesítését a szél vagy a rovarok végzik, leginkább a méhek. Ha tehát a magházban a petesejt hímcsírasejttel egyesül, vagyis megtermékenyül, új gyümölcs fejlődik.

### A nemiszervek

Ez az általános élettani törvény az emberre is érvényes. Az ember is a petesejt és a hímcsírasejt egyesüléséből jön létre.

ből jön létre. A két sejt a nemiszervek segítségével találkozik. Ezeket tehát az ember nem a saját élete számára, hanem az élet továbbadása érdekében kapta a jó Istentől. Amint tudod, ezek a szervek fiúnál és lánynál, illetve férfinél és asszonynál különbözőek. Ezek a szervek már a terméshettől fogva is jók, hiszen nagy cél érdekében teremtette őket az Isten, s mindaz, amit Ő teremt, célszerű és jó. Ezért beszélhetünk az ember nemiszervéről is nyugodtan, minden aggodalom és szégyenkezés nélkül, mint akár a szemről vagy a fülről. Ezt a magatartást önneveléssel lassankint el kell sajátítanod, mert a szeméremérzet, melyről majd beszélünk, tiltakozik ez ellen és véd téged.

A férfi és női nemiszervek persze nem egyformák: A férfi nemiszervek a test felületén kívül vannak, a női nemiszervek pedig a testbe beágyazva, hisz ott benn kell a gyermeknek kilenc hónapon keresztül fejlődni. Az anyai ölben van elrejtve két mirigy, amelyet petefészeknek hívnak. Körülbelül havonta érik és fejlődik egy-egy pete felváltva hol az egyik mirigyben, hol a másikban, majd kis csövön, a petevezetéken keresztül elvándorol az anyaméhbe az „anya-bölcsőbe”. Ha a friss pete itt nem találkozik hímcsírasejttel, kevés vérrel együtt eltávozik a testből. Mivel ez rendszerint havonta fordul elő, ezt a vérzést havi vérzésnek, menstruációnak vagy periódusnak nevezzük.

Ez a folyamat a lányoknál és asszonyoknál rossz közérzettel és fejfájással jár. Ilyenkor gyakran igen ingerlékenyek és rosszkedvűek. Ha tehát nővérednél ilyesmit észlelsz - ez a folyamat 12, 13 esetleg 14 éves kor körül kezdődik - különösen lovagiasnak és előzékenynek kell lenned iránta.

A fiú és a férfi testében is megtalálhatók ezek a csírákat termelő mirigyek. Nem benn a testben, hanem kívül az altesten. Ezek az úgynevezett herék kettős bőrzacsokban, a herezacskóban foglalnak helyet. Ez a két mirigy termeli állandóan a hímcsírasejtet, vagy magot. Már ez a kis csírasejt is egészen titokzatos valami. Nagysága a milliméter tört részével fejezhető csak ki (0,004 mm), és mégis ebben az apró kis sejtben előre kész már az egész emberi alkat. A férfi test nemi berendezéséhez hozzátartozik még a hímtag, illetve hímvessző. Gyerekes szavak vagy illetlen utcai kifejezések helyett tehát ezeket a helyes és felnőtthöz illő elnevezéseket kell megtanulnod az egyes nemiszervek megjelölésére.

### A hármas, szent összhang

Ha tehát a szülők gyermeket akarnak a világra hozni, az édesapa a hímtag segítségével a hüvelyen át az anyaméhbe engedi átáradni a hímcsírasejteket. Ha ezek a sejtek friss és érett petével találkoznak - ami a hónap egyes napjaiban azonban nem lehetséges -, a két sejt eggyé alakul és máris új élőlény keletkezett.

Általában egy petesejt termékenyül meg és egy gyermek születik. Azonban megtörténhet, hogy a petesejt kettéhasad, vagy két petesejt termékenyül meg: így születnek az ikrek. Előfordulhat, hogy három gyermek születik egyszerre. Egészen ritka esetben négy vagy öt. Ezek a hármas-, négyes-, vagy ötösikrek.

Ha édesapa és édesanya szabályosan megkötött és érvényes házasságban ezt cselekszik, mivel gyermeket akarnak és egyúttal az egymás iránti kölcsönös szeretetüket is kifejezésre juttatják, ez megengedett, helyes, sőt szent



cselekmény. - A jó Isten rendelte így, amikor az első emberpárnak a paradicsomban ezt parancsolta: „Növekedjete és szaporodjatok!” A Szentírás más helyen is beszél erről a folyamatról - melyet nemi egyesülésnek is nevezünk -, amikor azt mondja, hogy „ketten egy testté lesznek”. Súlyos bűn lenne azonban, ha két olyan ember cselekedné ezt, akik nem kötöttek egymással törvényes házasságot, mert nekik az Úristen ezt nem engedi meg.

Ha az édesapa és édesanya mélyebben gondolkoznak, mintegy szent büszkeséggel azt is mondhatják, hogy e pillanatban nemcsak ketten vannak, hanem egy harmadik Valaki is mellettük áll. És ez a harmadik maga a teremtető Isten. Mert azt, ami az embert valóban emberré teszi és minden más élőlénytől megkülönbözteti, a halhatatlan lelket nem a szülők adják a gyermeknek. Apa és anya a leglényegesebbet adják abból, amijük van: testi életcsírájukat. Ezekben van elrejtve a leendő ember minden szellemi és jellembeli képessége. De az Úristen az, aki ebben a pillanatban a halhatatlan lelket teremti.

Valóban hármass, szent összhang ez: Édesapa és édesanya együttműködnek az Istennel, hogy új emberi élet keletkezzék a földön. Összüleink óta minden ember így kapta az életét. A második isteni Személy az egyetlen kivétel. A Szent Szűz földi édesapa közreműködése nélkül fogadta méhébe szent Fiát. Ezt a hatalmas csodát Isten akaratára tette lehetővé. „A Szentlélek száll le rád, és a Magasságbeli ereje árnyékozik meg téged. Ezért a születendő Szent is Isten Fia lesz.” Jézus Krisztus tehát valóban Istenember, Isten az Atyaistentől, ember valódi emberi édesanyjától, a Boldogságos Szűz Máriától.



Az újszülött kisdednek azonban Isten gyermekévé is újjá kell születnie, és fel kell nevelni őt az Isten országa számára. Hogy ezt a nehéz, de szent feladatot a szülők jól elvégezhessék, az Úristen a házasság szentségével szenteli meg őket. Isten rendelése szerint, melyet már a parádicsomban kinyilatkoztatott és Szent Fia által eredeti szigorúságában helyreállított, férfi és nő között ez a szövetség felbonthatatlan. Azok számára tehát, akik a házasságban egymás iránt hűséget esküdtek, nincs többé elválás. Az Egyház kétezeréves történelme folyamán egyetlen szabályszerűen oltár előtt megkötött és a nemi élet által teljessé tett házasságot sem bontott fel. Nem is tehetné meg!

És mégis oly gyakran olvasunk házassági válásokról! Ilyenkor azonban nem az Egyház, hanem az állam által jóváhagyott válásról van szó. A férfi és a nő ugyanis az állam hivatalos megbízottja előtt is köteles bejelenteni, hogy házasságot akar kötni. Ennek azonban csupán néhány jogi következménye van. Az asszony megkapja a férfi nevét, új vagyoni helyzetüket jogilag meghatározzák és így tovább. Ha tehát az állam a házasságot „felbontja”, csak azt bonthatja fel, amit a polgári házasságkötés alkalmával összekötött, mást nem. Isten előtt mindaddig egymáshoz tartoznak, míg a halál szét nem választja őket.

És most gondolkozzál csak el: Mit jelent egy édesapa számára az, mikor először veszi karjába gyermekét és így szól: „Ez az én gyermekem. Én adtam neki az életet. Istentől rendelt angyal kíséri végig egész életén. Krisztus az én gyermekemért is feláldozta magát, őt is meghívta a mennyország örömébe.” - Ilyen tisztelettel állj mindig az édesapai méltóság előtt! Gondolj arra, hogy talán Te is

arra vagy rendelve, hogy édesapa légy, hogy leendő égi lakóknak életet adj.

### Az emberi méltóság

Most megállunk egy pillanatra és megkérdézzük önmagunktól: mi is tulajdonképpen az ember, akit Isten anynyira felemel, hogy teremő munkájában társul hívja meg. Test és lélek egyesüléséből nyeri életét. A lelke teszi Isten képmásává; Istentől származik, az ő teremtménye, az ő tulajdona. Csodálatos módon kapcsolódik, fonódik össze a test és lélek. A lélek két képességével, az értelemmel és a szabad akarattal, vagyis személyes felelősség-tudattal kell elérnie időbeli és örök célját. Uralkodnia kell az Isten teremtet világán, uralkodnia a természetén és önmaga vágyain.

Az eredeti bűn azonban megzavarta az Isten alkotta rendet az emberekben is. Magasabb- és alacsonyabbrendű erők egyaránt minden rend és mértéktartás nélkül törnek saját külön céljaikra. Különösen az érzéki természet lázadozik a lélek ellen.

Az Isten azonban itt is segítségünkre siet. Parancsai által rendbeszedi a zilált emberi természetet és annak túlkapásait. Kegyelmevel pedig erőt ad, hogy megtarthassuk a parancsolatokat. Ezek a parancsok minden ember számára kötelezőek. „Tiszteld az Isten személyét, nevét, szenteld meg a napját” - így lehetne összefoglalni az első kő-tábla tartalmát. A második tábla parancsaival az emberi élet különböző területein vezet és őriz bennünket az Úr. A negyedik parancs az emberi közösség legősbibb formáját a családot védi, az ötödik a testi életet. A hatodik parancs-

ban a nemiséget illető helyes magatartást kívánja meg az Úristen, hogy azt helyesen állítsuk be az emberi élet szolgálatába. A fiúk számára ez annyit jelent: Légy mindig szemérmes, hiszen ez az erény védi tisztaságodat. Győzd le magadban a jelentkező ösztönöket, tiszteld a másneműt. A hetedik és nyolcadik parancsban Isten a tulajdont és az igazságot védi, melyek nélkül lehetetlenné válna az emberhez méltó társadalmi élet. A két utolsó kiegészíti a hatodikat és hetediket: már a bűnös kívánságot is tiltja.

#### Ima az édesapáért

Istenem, a Te mindenható közreműködésed által járult hozzá édesapám az én életem létrejöttéhez. Mily hálásnak kell lennem apám iránt! Értem való gondjai festik haját egyre őszebbé, szántanak barázdát arcára és homlokára. Fáradhatatlanul dolgozik kora reggeltől késő estig családjáért.

Könnyítsd meg gondjait, melyeket értem is magára vállalt. Tisztelni, szeretni és engedelmeskedni akarok Nekik, s Édesanyámnak is. És mivel most, fiatal éveimben nem mindig könnyű az engedelmesség, isteni Fiadat választom példaképül, aki Názárethen Máriának és Józsefnek 30 éven keresztül engedelmes volt.

## TE ÉS A TESTED

Életed egyik legfontosabb időszakába jutottál. A gyermekkoron már túl vagy, most kisiútból testileg, lelkileg egész emberré kell fejlődöd. Ezért nevezik ezt a kb. 13 évtől 20 évig tartó kort „serdülőkor”-nak. Új, eddig még ismeretlen érzelmek, kívánságok és vágyak ébrednek fel benned. Nehezen tudsz szótfogadni, különösen ha szüleid még kisgyerekeknek tekintenek. Mások gyakran egyáltalán nem értenek meg, - de mondd csak, te magad talán mindig megérted önmagadat? Kitörő lelkesedés hajt - majd egyszerre halálosan nekikeseredsz - ilyen szeszélyes vagy néha. Mind az ember keletkezése és létrejötte iránt, mind a fejlődő test és lélek iránt egyre jobban érdeklődsz. A test is átmegy a serdülési folyamaton. Ez az átalakulás érthetetlen számodra ezért aggodalmat és nehézséget okoz. Vége a gyermek gondtalan nyugalmának, egyszerre ismeretlen kísértésekkel kell harcolnod. - Talán nem is egy sötét órára tekinthetsz már vissza. Ezért beszélünk most a testi serdülés egyes mozzanatairól.

### Férfiasságod forrása

Már az előző fejezetben is volt szó a nemi mirigyek fontos szerepéről. De a hímcsejtek termelésén kívül, - amely az embert képessé teszi arra, hogy az életet továbbsszármaztassa - még egy másik jelentős feladatuk is van, amiről valószínűleg még nem hallottál. A nemi mirigyek ugyanis más anyagokat is előállítanak. Ezek a vérkeringésbe jutva az egész testet bejárják, és hatásuk következtében a fiúból lassanként férfi lesz. Ha a nemi mi-

rigyek működését a serdülő korban valami megzavarja, a fiúból sosem lesz teljes férfi. Így joggal mondhatod, hogy a nemi mirigyek férfiasságod testi forrásai. (Persze, ahhoz hogy valaki talpig férfi legyen, jellemét is nevelnie kell.)

Hogy még világosabban lásd, milyen fontos a fejlődésben a nemi mirigyek szerepe, képzelj el a következőt: Tegyük fel, hogy egy kisfiút megsebesít a bombaszilánk, és ezek a mirigyek is oly erősen megsérülnek, hogy az orvosnak ki kell azokat operálnia. Mi lesz ennek a következménye? A fiú tovább nő, egyre nagyobb és idősebb lesz, mégsem válik igazi férfivé. Hangja sohasem lesz férfihanggá, hanem mindig magas, gyerekes marad. Az arca később is puha és kerek és jellegzetes férfi-arckifejezése nem alakul ki. Nem kell majd borotvakészletet vásárolnia, - nem nő ki a szakálla. Egész lényéből hiányozni fog a férfias vonás. Miután most már tudod, hogy a nemi mirigyek ilyen fontosak az ember életében, világos, hogy épségben őrzöd meg férfiasságod forrását.

Ha a serdülő évek beköszöntenek, minden fiú tapasztal nyugtalanító érzéseket, melyekre nem talál kielégítő választ.

Ha a nemi mirigyek által kiválasztott anyag huzamosabb időn át a vérbe kerül, erősebb mozgásba hozza azt, úgy, hogy a hímtag erei is megtelnek vérrel. Ez bár szokatlan, esetleg nyugtalanító, de egészen természetes folyamat. Ezt sem megakadályozni, sem időben megrövidíteni nem tudod. Nyugodtan engedd tehát, hogy ez bekövetkezzék, magától el fog múlni ismét. - Sok fiú gyakori viszketegséget érez ezen a testrészén, - bármennyire igyekszik is testét tisztán tartani - s ez kellemetlen. Azon-

ban emiatt sem kell nyugtalankodni. Erről van szó: A hímtag végén, a bőr alatt kis mirigyek vannak, melyek gyakran túl sok váladékot termelnek (éppen úgy, mint a fülnyílás mirigyei). Ez a váladék megkeményedik, s nem olyan könnyű eltávolítani. Ez a viszketegség oka. Ha nálad is gyakrabban előfordul ez, mondd meg az orvosnak. Kenőcsöt fog adni, mely a kellemetlenséget megszünteti, vagy jelentéktelen kis bevágást ejt a hímtag bőrén, hogy a tisztántartás könnyebbé váljék.

Még egy dolgon töpreng olykor némelyik fiú. Fölébred egy éjszaka és azt veszi észre, hogy nemiszervén keresztül eddig ismeretlen nedvesség távozott el a testéből. Könnyen lehet, hogy zavaros álmokat is látott. Mi történt? Talán valami bűn? - Semmi esetre sem! Ez is természetes folyamat, mely mostantól kezdve hosszabb vagy rövidebb időközönként állandóan fog jelentkezni: az éjszakai magömlés. A mirigyek ugyanis gyakran több anyagot választanak ki, mint amennyit a test felhasznál. A természet tehát segít magán, és a felesleges váladékot alvás közben kibocsátja a testből. Ne ijedj meg tehát! Sőt nyugodtan mondd: Lassan férfivé leszek, az Úristen már rámbízza az élet továbbadásához szükséges erőket.

Férfiasságunk forrása mindig tiszteletet parancsol! Ez a szeméremérzet legalapvetőbb támasza. Velünk születik ez az érzés, és tiltja, hogy ezeket a szerveket mások előtt ok nélkül felfedjük, nézegessük, vagy megérintsük. Nem mintha valami módon rosszak volnának. Sőt jók, amint az egész test jó, hiszen Isten teremtette. De éppen azért rejti el a fiú mások tekintete elől e szerveit, férfias erejének forrását, mert oly nagy a jelentőségük most is és

később is. Továbbá nem szabad elfelejtened, hogy mindnyájan örököltük az eredeti bűnt, tehát nem engedhetjük, hogy mások esetleg tolakodó tekintettel vagy szándékkal nézzenek ránk.

Egyébként ne légy sose félénk vagy aggályoskodó! Ha tornászás közben, vagy úszásnál magától bekövetkezik az a folyamat, ami különben csak éjszaka szokott jelentkezni, és nem te idézted elő szándékosan, természetesen nem követtél el bűnt. Amikor mosakodsz vagy fürdesz nyugodtan tégy meg mindent, amit a test, így a nemiszervek tisztántartása is megkíván. Semmi esetre se foglalkozz azonban fölöslegesen velük, és ne engedd, hogy más fiúk, vagy felnőttek megérinthessék.

Végül egy komoly figyelmeztetést kell a lelkedre kötnöm. Vannak férfiak, akiknél a nemi ösztön annyira rendellenes, hogy érzeki vágyuk kielégítésére fiúkat keresnek maguknak. - Szomorú eseteket tudnék elmondani neked.

Egy tapasztalatlan fiú elfogadta az ismeretlen autós ajánlatát, hogy autóján hazaviszi. Az igen jól öltözött, udvarias férfi azonban csábító volt, s a szerencsétlen gyerek a saját kárán tanulta meg, hogy elővigyázatos legyen.

Ismertem egy másik fiút. Egy idegen közeledik hozzá és kéri, vigye el ezt a csomagot egy lakatlan házba az utca másik oldalára. Kis innerősöm szerencsére megneszelte a dolgot, s azt felelte, sajnos nem ér rá, sietnie kell.

Fiatalfiú megy hazafelé este féltizenegy tájban. Roszszulvilágított parkon kell áthaladnia. Egy férfi ugrik elő hirtelen a bokorból, s erőszakoskodni akar vele. Szerencsére a fiú nem vesztette el a lélekjelenlétét: „Vigyázzon! - kiáltotta - mögöttem jön édesapám!” S a támadó elmenekült.

Amint látod, a beteges hajlamú emberek barátságos beszélgetéssel, apró-cseprő ajándékokkal, sétára, moziba vagy autózásra való meghívással próbálják a fiú bizalmát megnyerni, hogy azután erkölcstelenül visszaéljenek vele. Ez a homosexualitásból (homoiós görög szó, jelentése: azonos, hasonló; sexualis latin szó, jelentése: nemi, nemre vonatkozó) fakadó bűn, melyről Szent Pál apostol azt mondja, hogy keresztények között szóba sem jöhet ilyenmi. Szodoma és Gomorra e miatt a bűn miatt pusztult el. - Az állam börtönnel bünteti azt a férfit, aki egy fiatal fiút félrevezet. Ha tehát ilyen beteg, de veszélyes ember akarna veled „kikezdeni”, fordulj a legközelebbi rendőrhöz, vagy mondd meg szüleidnek.

### Az emberi ösztönök

Az állat csak ösztöneit követi, és nem is tehet másként, az embert azonban szabadságra teremtette az Úristen: szabadon választhatja a jót, szabadon kell örök üdvösségét munkálnia. És mégis, az Úristen az embert is terveinek szolgálatába akarja állítani. Erre valók többek között az ösztönök, melyek az embert különböző cselekvésekre indítják. Az ember, mint értelmes teremtmény ezeket az ösztönöket Isten által megengedett módon ki is elégítheti. Gondolj a szabadságvágyra, mely a rabot arra készíti, hogy mindenáron megpróbáljon kiszabadulni. Vagy képzelj magad elé, micsoda életösztonnal küzdenek a hajótöröttek pusztta életük megmentéséért! - A két legerősebb ösztön az ön- és fajfenntartás ösztöne.

Az önfenntartás ösztönével az az Isten szándéka, hogy az ember életben maradjon. Ha ez az ösztön nem volna,



a lusta ember egyáltalán nem dolgoznék, nem volna mit ennie, egészen elgyengülne és meghalna. Az önfenntartás ösztöne azonban hamarosan figyelmezteti őt az éhség-érzet útján, hogy táplálkoznia kell, mert különben éhenhal. A táplálék felvétele rendszerint nem esik nehezünkre, nem kell kényszeríteni magunkat arra, hogy együnk. Sőt, ha kedvenc ételedet magad elé képzeled, már a gondolat-ra is összefut a nyál a szádban és nagy kedved volna az evéshez. Az Úristen élvezetessé tette számunkra az étkezést s ez az élvezet ösztönzi az embert az evésre. Nem bűnös dolog tehát élvezettel enni, de nagyon lealacsonyítja az embert, ha fölöslegesen, csak élvezetből eszik, hogy érzékeinek eleget tegyen.

Más ösztönök kielégítése is élvezettel jár. - Ha szép tájat látsz, ösztönszerűen csodálkozol. - És milyen öröm, ha az algebra feladat megoldásán sokat töprengtél és végre megtalálod a dolog nyitját. - Tehát az igazság felfedezése is gyönyörrel jár.

A fajfenntartás ösztöne, vagyis a nemi ösztön által azt akarja elérni a jó Isten, hogy az emberiség fennmaradjon. Ha ez az ösztön nem léteznék, a legtöbben nem házasodnának meg, mert a gyermek felnevelése sok gondot okoz. Azért oltotta tehát az Úristen az emberbe a fajfenntartás ösztönét, hogy ezzel őt a házassághoz elvezesse. Ez az ösztön hármas tagozódású:

1. A lélek vágya (társkereső ösztön).
2. Az élet továbbsharmaztatásának vágya (gyermek utáni vágy).
3. A természetes ösztön (a tulajdonképpen nemi ösztön).

A nemi ösztön kielégítéséhez - tehát ha két ember a házasságban testileg egyesül - az Úristen szintén rendelt élvezetet. Ezt az Isten akarja, ezért megengedett élvezet.

Ez az ösztön és erő, amelyet a serdülés éveiben minden fiú érezni kezd magában, a többi ösztönnél is erősebb, a természetes erőszak erejével hat. Egy élettan professzor ezt az erőt egyszer a vízfolyam erejével hasonlította össze. Valóban ilyen, ha az ember hatalmában tudja tartani, ha azonban kilép medréből és áttöri a gátakat, borzalmas károkat okozhat. - Vagy gondolj a gőz feszítő erejére. Milyen hasznosak a gőzmozdonyok a közlekedésben s a nagy gőzkazánok az iparcikkek előállításában! De ha véletlenül megsérül a kazán, a szörnyű robbanás hány ember életébe kerül! - Így van ez a nemi ösztönnel is. Ha uralkodsz rajta, neked is, utódaidnak is javára válik. Ha azonban az kerekedik felül, testedben-lelkedben végzetes pusztítást okoz.

### A nemi életerővel való visszaélés

Isten a nemi életerő érvényesítésének keretét a házasságot szánta. A nemi ösztön kielégítését testi és lelki gyönyör kíséri. Ez az önmagában véve egészséges és tiszta öröm a Teremtő ajándéka teremtményei számára. Aki azonban a házasságon kívül érvényesítené ezt a nemi ösztönt, visszaélést követne el, mert szembe fordulna Isten akaratával, más célra fordítván a nemi életerőt, mint amire a Teremtő Úristen adta. Ez a visszaélés súlyos bűn.

Igy visszaélést, tehát bűnt követne el az az ifjú és leány, aki a szenvedélytől hajtva a házasság előtt cselekedné azt, ami csak házások számára megengedett. De az



is bűnös és tilos volna, ha házassági férfit keresne mással, mint feleségével - tehát más asszonnyal vagy leánnyal - testi kapcsolatot.

Sajnos még egy visszaélésre kell felhívnom a figyelmet, ahogyan a kisebb fiúk is bűnt követhetnek el. Miről van szó tulajdonképpen, ha egy fiú győzni jön, és azt mondja, hogy szemérmetlen dolgot cselekedett önmagával? És miért bűnös visszaélés ez? (Talán nemcsak neked, hanem barátaid közül is néhánynak küzdelmet jelentett ez a bűn, talán éveken keresztül, s mégsem tudatos megismerkedni tőle.) Ha a fiú a nemiszerve érintése által tudatosan és készakarva úgy felizgatja testét, hogy az nedveit kibocsátja magából, ez az önkielégítés vagy önfertőzés bűne. A fiú ugyanis önmagát szennyezi be, visszaél férfiasságának forrásával. Ahelyett, hogy ellenállna vágyainak, szabadjára engedi azokat és így olyan erőket pazarol el, melyekre a testnek szüksége lett volna ahhoz, hogy kifejlődjék. Az orvostudomány ugyanis kimutatta, hogy a felhalmozódott magsejteket (hímcsírasejteket) a test javarészt felveszi, és a növekedésnél építőanyagnak használja fel. A másik rész - amint erről már beszéltünk - egészséges és természetes módon távozik el a testből. Sohase hallgass tehát fecsegő társaidra, akik talán azt állítják, hogy ez nem jelent semmit, ezt meg lehet tenni, úgysem okoz kárt... Ha valaki gyakran átadja magát az önkielégítés bűnének, igenis nagyon megkárosítja magát! Nem betegszik éppen meg, de állandó fáradtság, álmoság lesz úrrá rajta, nem tudja figyelmét komoly munkára összpontosítani, a sportot elhanyagolja, egyre gyengébb eredményeket ér el. Az ebből származó lelki kár még nagyobb.

Aki egészen elhagyja magát a küzdelemben, annak sajnos a vallás is nemsokára teher lesz. Alig imádkozik, el-el maradozik vasárnap a szentmiséről, egyre ritkábban áldozik, s a lelke elhagyatott pusztához fog hasonlítani.

„Nyiltan megvallom, hogy az ifjúkor válsága s a hamis szégyenérzet távolított el a gyónástól, a vallás gyakorlásától. Ha őszinték volnának, sokan hasonlóképpen bevallhatnák: először a tisztaság kemény parancsa fordította el őket a vallástól. Csak később kerestek világnézeti érveket a tudomány világánál, hogy lelkiismeretüket elhallgattassák.” - (François Coppée)

Ehhez járul még egy tény: Sosem jó, ha az embert valami bűn terhe nyomja. Ez a véték pedig súlyos teherként nehezedik a lélekre. A lelkiismeretfurdalás állandóan gyötri, az ember önmaga előtt is utálatossá lesz, másokkal szemben pedig kisebbségi érzései támadnak.

A legnagyobb baj az, hogy némelyik fiú azt gondolja: ettől a bűntől többé nem tud megszabadulni. Annak, aki ezt hiszi, csak annyit mondok: Igenis, lehet!! - Egy fiú írta egyszer nekem: „14 éves koromban félrevezettek, és beleestem az önkielégítés bűnébe. Csak az Ön előadása után jöttem rá, hogy mit is cselekedtem! Most már túl vagyok rajta, bár kemény harc árán! Nagy teher esett le a lelkemről: végre szabad vagyok!” - Bűnt elkövetni mindenki tud, de tisztán maradni vagy ismét azzá lenni, ez nagy bátorságot és önlegyőzést kíván az embertől. Nagyon sok fiú a tiszta életért vívott harcban válik talpig férfivé.

### A nagy küzdelem

Harc nélkül nem fog sikerülni. Az egyszeri elhatározás ezen a téren még nem elég, napról-napra, sokszor ke-

ményen és elkeseredetten kell harcolni. Mégis, némelyik fiú oly kevés eredményt ér el ebben a küzdelemben. Ennek két oka van: Először az, hogy az ilyen már a kísértés idején elcsügged, és a puszta kísértést nem különbözteti meg a kísértésbe való beleegyezéstől. Egészen nyugodt lehetsz, mert jószándékod ellenére is támadnak kísértéseid, de ez még nem bűn! Sőt, a hatodik parancs elleni kísértés is eszköz lehet számodra, hogy legyőzésével kincset szerezz az örök életre. A leggonoszabb kísértés sem bűn, amíg kísértés marad. Csak a teljes beleegyezéssel fakad bűn belőle. De bűn lenne az is, ha keresnéd a kísértést, előidéznéd és gyönyörködnél benne. Aki például rossz társaságot keres, vagy erkölcstelen filmet néz meg, felelős az ebből származó kísértésekért és esteleges bűnökért.

A második ok az, hogy a legtöbb fiú nem tudja, hogyan viselkedjék a kísértés idején, milyen eszközöket használjon, hogy valóban győzni tudjon. A természetes segítő eszközök közül az első: *Tereld a figyelmedet másra!* A nemi idegek és az agyidegek ugyanis kölcsönös kapcsolatban állnak egymással. Ezért a kísértés idején mással kell foglalkoznod, másra kell gondolnod.

Ha éppen a házifeladat mellett ülsz, menj ki a szabadba, mozogj egy kicsit, vagy ha tudsz zongorázni, játszsál valamit. És este? Éjjel? Akkor is tudsz másra gondolni. Ha futballista vagy, állíts fel képzeletedben két csapatot a fiúk és a tanárok között. Te vagy a bíró és vezeted a játékot. Ejnye, sohasem képzelted volna, hogy az a kövér tanár ilyen jól fut... Vagy képzeld el, hogy kerékpározol, és véletlenül a villamos és egy autó közé kerültél. Megerőltetett figyelemmel kell vezetned, nehogy a kere-

kek alá kerülj. - Vagy: gyárkémény tetején állsz, 200 létrafok vezet le a mélybe. Mászol lefelé és kezdesz számolni: 199, 198, 197, 196 - és még mielőtt a 100. fokhoz érnél, már újra el is aludtál.

A második természetes eszköz: Edzett légy és ne puhány! Kicsiny és megengedett dolgokon tanulj meg lemondani! Nem szükséges minden filmet megnézned, minden cukrászda előtt megállnod, minden izgalmas könyvet elolvasnod. Az a sokminden, amit manapság hallunk, látunk, felizgatja érzéki természetünket.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy csukott szemmel vagy befogott füllel járj az utcán, azt azonban megteheted, hogy ha valami látványosság adódik, nem állsz meg bámméskodni, s ha egy újdonsült „feltaláló” kínálja hangosan portékáját egy utcasarkon, nem hallgatod meg, hanem egyszerűen továbbmész. Próbálj meg egyszer egy könyvet a legizgalmasabb résznél letenni, és csak másnap olvasd tovább. Mindennap elkészíted a házi feladatot és rendesen elkészülsz másnapra mielőtt játszani mennél, vagy olvasni kezdenél? A dohányzás is ide tartozik. Idősebb fiú rendkívüli alkalommal néhanapján rágyújthat, bár jobb, ha a serdülés éveiben egyáltalán nem kezdi meg a dohányzást. De milyen szomorú, ha egy fiú nem tud uralkodni magán, és egészen a cigaretta rabja lesz. Nem tudom, hogy vajon az, aki a cigarettáról nem tud lemondani, meg tudja-e majd állni a sarat olyan dolgokban, ahol sokkal nehezebb a lemondás?

A harmadik eszköz: Foglald el magad! Fontos, hogy a szabadidődben mit csinálsz! Meg tudod-e tenni, hogy egy részében műveled magad, vagy elsajátítasz egy mesterséget? Ha talpraesett fiú akarsz lenni és főként ha

tiszta akarsz maradni, mindig legyen valami kedvenc foglalkozásod, passziód, hogy szabadidődöt ne töltsd céltalan álmodozással, vagy bűnös élvezetkereséssel.

Futballozni, úszni, ping-pongozni szeretsz, talán bélyeget gyűjtesz, vagy valami hangszeren játszol? Nagyszerű, de ne feledkezzél el a könyvekről sem. Egy ismerősem adta azt a jó tanácsot, hogy mindig legyen valami egyéni érdeklődési területem, s ezt minden félévben változtassam. Ennek köszönhetem, hogy megismertem az elektromos áram és a rádiózás titkait, a csillagvilágot, magam és mások jellemének sajátos vonásait.

Sokkal fontosabbak azonban a természetfölötti kegyelmi eszközök, amelyeket Krisztus megbízásából az Egyház közvetít számodra. A Szentírásból láthatod, hogy az Úr Jézus a fiatalokat, különösen Szt.Jánost mennyire szerette!

Te is tartozz azok közé a fiúk közé, akik szívük mélyén gyakran mondják Neki: Veled Uram! Jézus segíts! Vagy bármilyen más fohászt is mondhatsz, amely neked épp a legjobban tetszik. - Tegnap találkoztam egy 17 éves fiúval. Nagyszerű megjelenésű, kitűnő sportoló és vidám társalgó. Csodálkoztam, milyen bizalommal volt irántam, s milyen mély bensőségben él az Úr Jézussal. - Krisztus név szerint ismer téged, szeret téged és segít kegyelmével. Vele erős leszel a harcban. Gyakran fordulj Hozzá, hiszen Ő a legjobb, leghatalmasabb barátod.

Ha pedig vereséget szenvedtél, ne késlekedj a gyónással. Ne várd meg a legközelebbi közös áldozást! Sohase aludj el a halálos bűn terhével a lelkeseden, keltsd fel magadban előbb a tökéletes bánatot. -- Szomorú dolog az, hogy olyan fiúk, akik gyermekkorukban gyakori áldozók voltak, épp a serdülő évek beálltával annyira ritkán járul-



nak a szentáldozáshoz. Kinek van nagyobb szüksége az Eucharisztia erejére, mint a 12-16 éves fiúnak?

A szentáldozás nem a jók jutalma, hanem mindenkéinek előtt a harcosok egyesülése a szeretett vezérrel. Áldozz azért, hogy jobban ragaszkodj az Úr Jézushoz, s nem azért, hogy kényelmes, kísértés nélküli életed legyen. Sokan úgy áldoznak, ahogyan a beteg magához veszi az orvosságot és csodálkoznak, hogy továbbra is küszködniök kell... Azok, akik azért áldoznak, hogy Jézus iránti szeretetük növekedjék, sokkal több eredményt tapasztalnak.

Egy orvos azt mondta egyszer: „Ha Krisztus Teste a szentáldozásban egyesül velünk, ez testi változást is idéz elő, mely fiatal korban a nyersen feltörő és a lélek ellen harcoló ösztönök gyengülésében nyilvánul meg.”

Végül még egy nagyon hatásos eszközt ajánlok. Sok fiú említette már, hogy a nehéz kísértés óráján a Szűzanyánál talált menedéket. Így fohászkodott Hozzá: Istennek szent Anyja, segíts, hogy győzzek! A te kérésedet is meg fogja hallgatni. (Ha olyan fiú olvassa ezt a füzetet, aki nem katolikus, gondoljon arra, hogy az Üdvözítő Édesanyja az ő édesanyja is, akit küzdelmében bátran segítségül hívhat. Őt sem hagyja cserben a Szűzanya.)

Ha ezeket a tanácsokat megfogadod és szerintük cselekszel, a te harcodat is győzelem fogja koronázni. Végre győzelem. Biztosan!

### Még egy bátorító szó

Lesz talán valaki, aki az előbbi fejezeteket olvasva szomorúan gondol arra, hogy ezen a téren nála sincs minden rendben, és legjobb akarata ellenére sem tud megszabadulni a bűntől. Hogy megvigasztaljam, felhívom a fi-

gyelmét arra, hogy nagy különbség lehet két vétkező fiú között. Az egyiknek semmit sem jelent a bűn, eszébe sem jut a küzdelem. Minden kísértésben elbukik, egyszerűen kiszolgáltatja magát a szenvedély minden követelésének. A szennyirodalom termékeit olvassa, barátaival közönséges dolgokról beszél, talán másokat is beleránt a piszokba. Az ilyennek csak azt tudom mondani nagyon komolyan: - Térj észhez, amíg nem késő! -

A másik fiúnak fáj a bűn és igyekszik szabadulni tőle. Véletlenül, vagy rossz barátok félrevezető tanácsára elkövette ezt a bűnt, anélkül hogy tudta volna, mit tesz. Kezdetben nem is sejtette, hogy súlyos bűnről van szó. Aztán elkezdi a küzdelmet, rendszeresen jár gyónni, imádkozik, gyakran áldozik. De mégsem tud megszabadulni a bűntől; jön egy sötét óra és ismét elbukik. Sokan egészen kétségbe esnek és azt gondolják: nem érdemes már tovább küzdeni!

Ha talán veled is így történt, ne türelmetlenkedj, hanem hallgass rám: Ne vedd el a kedvedet! Ne gondold hogy minden harc hiábavaló volt, ha két vagy három hét után jóakarátú küzdelmed ellenére ismét elbuksz. Fél győzelem, ha elmondhatod: Az utóbbi hetekben eredményesebben harcoltam. És ha egy idő múlva megint elesnél, akkor se keseredjél el! Még korántsem vettél el minden! És ha százszor is elbuktál, hát kelj fel százszor is egymás után! Keress azonban magadnak állandó lelkiatyát, akiben teljesen megbízol, és akivel nyíltan és őszintén beszélhetsz, néha a szentgyónáson kívül is. Mivel ismer téged, sokkal jobban tud segíteni rajtad, mintha mindig másvalakihez mennél.



Nyugodt lehet a lelkiismereted, ha tudatosan és komolyan harcolsz a tisztaságért. Az elszánt akarat és a törekvés a döntő. A bátran küzdő férfit józan ember nem veti meg. Vagy talán megvetnéd a hősieen harcoló katonát, aki sebesülten elbukik, de ismét felkel, hogy tovább harcoljon? - Ha becsületesen küzdesz, minden kudarc ellenére növekszik belső erőd és bontakozik jellemed. - „És ha az utolsó nap nem is a győztest köszönti benned, hát ismerje fel legalább a harcost, aki még akkor is küzd és nem adta meg magát.” - Szent Ágoston mondta ezt, akinek fiatalkora szintén bővelkedik a nehéz küzdelmekben.

Nem egy fiú jött hozzám, hogy elpanaszolja fájdalmas kudarcát mentegetőzve: „De Atya kérem, tulajdonképpen én nem is akartam!” - El tudom képzelni, hogy némelyik alkalommal oly kevésbé egyeztél bele, hogy nem is lehet súlyos bűnről beszélni. A halálos bűnt három feltétel határozza meg: Ha valaki 1. súlyos dologban, 2. tudatosan és 3. teljes beleegyezéssel vétkezik. Ez a három talán nincs mindig együtt, különösen, ha őszintén elmondhatod, hogy a kísértésnek komolyan ellenálltál.

Nem követ el súlyos bűnt pl. egy hirtelenharagú fiú, aki reggel elhatározza, hogy haragját mindenáron megfékezi. Délután találkozik barátjával, aki annyira felbosszantja, hogy végül kirobban. Tüstént észbekap azonban és megbánja indulatosságát: Jaj, nem akartam!

Igy van ez a tisztaság ellen elkövetett bűnnel is. A fontos az, hogy minél előbb gyónjuk meg őszintén, ami történt. A többit hagyjuk az Úristenre. Ő tudja, hogy mennyire egyeztél bele vagy küzdöttél ellene. Ne töprengj tehát ezen, te már nyugodt lehetsz!

Ne tartsd magadat hitványnak e miatt a bűn miatt! Ne félj, hogy más észreveszi rajtad ezt a bűnt! Törekvésed alapirányát látják majd meg, ez pedig a tisztaság felé vezet. Amíg így harcolsz, nem kell mások előtt szemlesütve szegyenkezned. Tekinteted világos lehet és tiszta, hiszen Krisztusra nézel. Vagy nem hiszed, hogy az Úristen téged, aki gondjaid és bűneid között annyiszor menekülsz Hozzá segítségért, sokkal jobban szeret, mint azt, aki talán nem vétkezik, de Istentől egyáltalán nem is akar tudni?!

#### Ima a tiszta életért

Mindenható Istenem, Te teremtettél engem saját kép-másoddá. A lélek minden képessége, a test minden ereje és ösztöne - a Te ajándékod. Add, hogy mindig tiszteljem férfias erőm forrását. Tudom, hogy nagy cél érdekében bíztad rám ezt az erőt: sohasem fogok visszaélni vele. De Te tudod legjobban, mennyi harcomba kerül, hogy ezekben az években is hűséges maradjak Hozzád.

Adj erőt, hogy mindig győztesként kerüljek ki a harcból. S ha a sötét órán e bűn erőt venne rajtam, vezess vissza magadhoz! Te tudod, hogy nem akarok vétkezni, hiszen a gyermekek vagyok.

Járja át szívemet a Szentlélek tüze, hogy tiszta testtel és őszinte lélekkel szolgáljak Neked egész életemben. Amen.

## TE ÉS A KISLÁNY

### A nagy felfedezés

Persze eddig is tudtad, hogy nemcsak fiúk, hanem lányok is vannak a világon, de ez nem jelentett számodra semmi különöset. Sőt volt oly idő, amikor fiú-méltóságodon alulinak tartottad, hogy egyáltalán szóbaállj a lányokkal. Sokszor megharagudtál rájuk és fölényesen elkergetted őket, ha megzavartak a játékban. Néha verekedésre is került a sor, ilyenkor alaposan meghúzgáltad a copfjukat. Szóval, általában a játszópajtást láttad bennük, a kikkel jól - vagy rosszul - el lehetett játszani.

Egy szép napon azonban átjött a szomszédból Marika a hugodhoz, hogy elmagyarázza a számtanpéldát. Eddig nem is gondoltál arra, hogy a nyári vakációban majdnem mindennap átjött és egész délután együtt játszottatok. Ez olyan természetes volt, hogy észre sem vetted a jelenlétét. De most mintha másképp lenne valami... Hiába olvasod a magyar verset, csak nem megy a fejedbe, próbálsz a földrajzot, az sem megy. Igenám, mert nem figyelsz oda! A te figyelmed most a szomszéd asztalra irányul, ahol Marika a példát magyarázza. Legszívesebben odaülnél, hogy neked is magyarázzon. Úgy sajnálsz, hogy olyan hamar elment. S ha telefonál a hugodnak, jaj de kár, hogy nem te vetted fel a kagylót! Alig várod, hogy átküldjenek hozzájuk a szomszédba valamiért...

Mi történt hát? Semmi különös, csak az Úristen nagyon finoman megérintette a szívedet és felnyitotta a szemed, hogy megtehesd a nagy felfedezést: „Lányok is van-



nak a világon, s ez a kislány, ez a Marika valahogy tesszik nekem, jelenléte nem közömbös számomra."

Szándékaidban, vágyaidban semmi rossz, semmi bűn nincs, - miért kellene hát ezt eltitkolni? És mégis érzed azt is - nemcsak az eszed mondja -, hogy nem volna egészen rendjén, ha már most teljesen átadnád magadat ennek a váagnak.

Mi történt hát veled? Mi ez a belső változás lelkivilágodban, vágyaidban?

### Egy más kiegészítésének törvénye

Az egészséges emberi természet egyik alapvető törvénye: Senki sem akar sokáig egyedül maradni. Az ember társas lény. Vágyódik valaki után, a meghitt és bizalmas „Te” után, akivel pajtási vagy baráti kapcsolatok, a szeretet meghittsége köti össze, akivel kiegészítik egymást. Ezt a törvényszerűséget már eddig is tapasztalhattad: gyermekkorodban nem szívesen játszottál egyedül, hanem pajtást kerestél magadnak. Hogy fiú volt-e az illető vagy kislány, az teljesen egyre ment számodra. Amikor kinőtél a gyerekkorból és fiúvá serdültél, megértő barátot kerestél, aki többet jelentett neked, mint a többi fiú. Nemcsak játszópajtás volt már, hanem jóbarát is. Nemcsak a házi feladat megoldásában vagy az iskolában segítettetek egymásnak, hanem jóban-rosszban mindig összetartottatok. Ha nehéz helyzetbe kerültél, barátod kisegített és nem várt érte külön köszönetet, - utóvégre barátok voltatok. Ha meg ő volt bajban, te siettél segítségére; így hozta magával ezt a baráti becsület. Egy szív, egy lélek voltatok - s ez mennyi örömet jelentett!



De eljön a nap, mikor azt veszi észre az ifjú, hogy többé nem elég neki a hozzá hasonló jóbarát. Hiányzik valami az életéből, ami kiegészítené fiús természetét, - s ekkor tekint először a leányvilág felé. Ez a vonzalom és törekvés éppoly természetes, mint azelőtt a megértő jóbarát utáni vágy.

A kérdés tehát csak az - s ez a leglényegesebb számoura: Mikor engedhetek a vágnak, mely a másik nem felé hajt engem? - Hogy a feleletet jobban megértsd, hadd mondjak előbb valamit a házasságról.

### Néhány szó a házasságról

Az előző fejezetben megismertük a nemi ösztön három tagozódását, beszéltünk a természetes ösztönről, melynek fékentartása oly fontos a fiatal fiú számára; lássuk tehát a másik két összetevőt is! Egyik a lélek ösztöne: valakit meg akarunk ajándékozni szeretetünkkel s vágyódunk arra, hogy ő is szeressen bennünket. Ez a vágy hozza össze a menyasszonyt és a vőlegényt, hogy azután együtt építsék ki a házasság felé vezető utat. - A másik, az élet továbbadásának vágya pedig azt jelenti, hogy férfi és nő a házasságban édesapa és édesanya akarnak lenni, gyermekeket akarnak étellel megajándékozni.

A nemi ösztön e három összetevőjének a házasságban az Isten akárata szerint kell érvényesülnie. Isten akarja, hogy apa és anya egymásnak ajándékozzák kölcsönös szeretetüket és benső szerelmi egyesülésben testet öltsen, amire vágytak: a gyermek. Ahhoz tehát, hogy a házasság igazi és komoly legyen, igen fontos e három tényező teljes összhangja.

Most már új oldalról látod, mennyire döntő szerepe van a fiatalkori tiszta életnek. Az a fiú ugyanis, aki enged a testi vágyaknak, ha majd felnő, a házasságban nem az élettársat, hanem csupán a másneműt fogja keresni. Ha nem tanulsz meg most uralkodni magadon, hogy akarsz majd fegyelmezett házaseletet élni?

Hallgass rám tehát: Fiatalkorod harca a tisztaságért jövődő boldog házasságod záloga!

A kiegyensúlyozott egyéni élethez, a felcbarát őszinte és igazi megértéséhez az Úristen a házasságon keresztül akarja elvezetni az embert. A végső és legmélyebb kiegészülést a házasságban adja meg számára. (A magyar nyelv találóan mondja az asszonyt a férj „feleség”-ének.) Így volt ez már a paradicsomban is, amikor az Úristen így szólt: „Nem jó az embernek egyedül lennie, élettársat adok mellé.” Ezért teremtette Évát. Kettőjükben együtt valósult meg és bontakozott ki emberi természetünk teljes gazdagságában.

A házasság tehát az az életközösség, melyben férfi és nő emberségükben kiegészítik egymást és gyermekeknek adnak életet. - „Növekedjete és szaporodjatok!” - ezekkel a szavakkal áldotta meg Isten az első emberpárt. Az Isten Fia pedig szentséggé magasztosította a házasságot, és annak a kapcsolatnak jelképévé tette, mely őt az Egyházzal összeköti. Édesapa és édesanya a szentségi házasságban a kegyelem forrásai egymás számára. Szövetségük tartósságának legbiztosabb záloga Isten iránti szeretetük, amely felvértezi őket az élet számos keresztjének bátor és türelmes elviselésére.

A házasság felbonthatatlan. Még akkor is, ha Krisztus nem jelentette volna ki: „Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza!” - meggyőződhetünk erről, ha csak egyetlen pillantást vetünk a házasság gyümölcseire: a gyermekekre. Nagyon szomorú dolog, ha a gyermek az apai vagy az anyai szeretet melege, a családi fészek biztonsága nélkül nő fel. Nem, Isten akarata szerint minden gyermek úgy jön a világra, hogy már élete első percétől kezdve ott virraszt felette a két szülő aggodó szeretete; a szülőké, akik megesküdtek arra, hogy egész életükön át gondját viselik. A családi kötelék éppoly szent és felbonthatatlan, mint a házasság, hiszen annak a kiteljesedése. A család a Szentháromság képmása: amint az Atya és Fiú kölcsönös szeretetének tüze a Szentlélek, az édesapa és édesanya szeretetéből hasonlóképpen új élet fakad: a gyermek.

### Válságos helyzet

Még valamire fel kell hívnom a figyelmedet: A társkereső ösztön és a gyermek utáni vágy a lánynál erősebb, mint a fiúnál, a tulajdonképpen nemi ösztön viszont a fiúban jelentkezik előbb. - Ez a különbség az oka annak, hogy a serdülés éveiben sem a fiú nem tudja kiismerni a lány természetét, sem a lány nem érti meg a fiút. A lány egészen másképp gondolkodik és érez, a fiút is teljesen más akarat és vágy fűti.

Igy érted meg, miért mondom, hogy férfi és nő, nem pedig fiú és lány tartoznak össze és egészítik ki egymást az életben. - Nem jó tehát, ha fiatalokban fiú és lány túlso-  
kat vannak együtt. Nem gondolok mindjárt bűnre, csak arra a veszélyre akarok rámutatni, ami ebből származik: a

két nem közötti helyes és Isten akarata szerinti feszültség ezáltal megszűnik. Figyeld meg ennek a következményét: A lányok lassan elvesztik nőies modorukat, nyersek, darabosak lesznek, a fiúk viselkedését utánozzák; a fiúk pedig érzékennyé és mindenért nyafogóvá válnak. Ne zavarod meg ezért, nagyon kérlek, se a saját fiús életed kibontakozását, se a kislány nőies természetének fejlődését! Először ízzig-vérig férfiassá kell lenned, s ehhez fiús környezetre van szükséged. A kislánynak pedig ahhoz, hogy nagylánnyá legyen, leánytársaság kell. Csak ha mindketten azzá váltatok, amivé Isten terve szerint lennetek kell: felnőtt férfivé és nővé, csak akkor köthetitek egymáshoz az egész életre sorsotokat. Aranyigazság, hogy minden elövételezés keserően megbosszulja magát. Minden, amit korábban akarunk és teszünk a kelleténél, súlyos következményekkel jár. A kislány számára még nagyobb lehet ez a kár; az egész életét felkavarhatja. Ezért még kevésbé játszhat a szerelemmel, mint a fiú, s érzelmeit senkinek sem szabad korán odaajándékoznia.

Ha azonban olyan fiú keresi gyakran a kislány társaságát, aki még egyáltalán nem gondolhat házasságra és mindenféle bizalmaskodást megenged magának vele szemben, nem csodálkozhat, ha nemsokára válságos helyzetbe kerül. Kezdetben minden ártatlannak látszik, egyikük sem akar semmi rosszat. A gyakori együttlét azonban nemcsak a lélek társkereső vágyát kelti fel, hanem lassan megszólal a test eddig szunnyadó ösztöne is. Mennyire megijed ilyenkor a fiú, amikor a kívánságok és vágyak egész váratlanul felébrednek benne. Nem vette észre a leskelődő veszélyt s most már nagyon nehezen tud szabadulni tőle,

mert az ösztön követelődik. - Te bizonyára így védekezel: „Nálam ez lehetetlen, ilyen nem fordulhat elő, én nagyon erős leszek ezen a ponton!” Erre én egy másik kérdéssel válaszolok s kérlek, nagyon őszintén felelj rá magadban: „Mondd csak, eddig minden alkalommal erős voltál, ha a nemi ösztön jelentkezett? Mindig megőrizted érintetlenül a tisztaságodat?”

Nem egy fiú és fiatalember ült már előttem könnyes szemmel: „Igaza volt! Nem is hittem volna, hiszen olyan szépen és harmónikusan kezdődött, de most...!” - Nagy bűn játékszerré tenni egy lányt, de még nagyobb bűn a testi szenvedély eszközévé lealacsonyítani!!

És a te magatartásod...?

Befejezésül néhány gyakorlati útmutatást fűzök beszélgetésünkhöz, hogy helyesen tudj viselkedni a lányokkal szemben.

Híres spanyol író művében olvastam ezt: „A férfi szívéért csak két nő töltheti be az életben: édesanyja és gyermekeinek anyja. Minden más, nőhöz fűződő vonzalma vagy veszélyes eltévelyedés, vagy bűnös kicsapongás!” - A te életedben is csak édesanyád és gyermekeidnek édesanyja játszhat szerepet és senki más! Bizonyára te sem olyan leányt szeretnél feleségül venni, aki azelőtt más fiú „barátnője” volt.

Törekedjél minden kislányt a keresztény testvér szemével nézni, s ne a kamaszfiú vágyódó pillantásával méregesd őket. Gondolj arra, hogy minden leány a Szűzanya neméhez tartozik s a legtisztább Asszony képmása. Lásd meg és tiszteld bennük az embert; ne képzelj őket földre-

szállt angyaloknak, de ne is nézd le őket fölényesen. Természetesség és finomság jellemezze magatartásodat.

Légy lovagias minden lánnyal szemben! Lovagnak lenni annyit jelent, mint védelmezni a gyengét. A fiatal fiú a lányt oltalmazni köteles, - nem pedig birtokolni! Megtörténhet, hogy benned él az az ellenség, mellyel szemben a lányt meg kell védened; de aljas lovag lenne az, aki pártfogoltja romlására tör! Rablólovaggá züllene! - Előfordulhat az is, hogy sajátmagától kell valakit megvédened. Mondjuk találkozol egy könnyelmű lánnyal, aki ki akar veled kezdeni; ilyenkor kell csak igazán lovagiasnak lenned!

Még valamire akarlak figyelmeztetni: Tisztában kell lenned azzal, hogy vannak olyan nők, akik női méltóságuk iránti érzéküket teljesen elveszítették. Pénzért vagy más ellenszolgáltatásért könnyen eladják magukat a férfiaknak; nem egyszer fiatal fiúkat is elcsábítanak. Légy mindig óvatos, járj nyitott szemmel, s ne engedd magad ily förtelmes mocsárba lerántani! Ha netán ilyen kísértő helyzetbe kerülnél, legalább te becsüld meg bennük a női méltóságot, melyről azok a szerencsétlenek már egészen megfeledkeztek. Ezért, s ne csupán az útalatos nemibetegségek miatti félelemből: Uralkodj magadon!

Gyűjtsd össze és őrizd meg a benned lévő szerelem szikráit, hogy egyszer majd hatalmas, életadó láng lehessen belőlük. Mit értek ezen? Gondolj a patakra, mely lomhán folyik keresztül a mezőn. Így képtelen volna malomkereket hajtani, mert nem elég erős a sodra. Egészen más a helyzet, ha a vizet felduzzasztod és csak azután nyitod meg a zsilipet. A felhalmozódott víztömeg ereje most

már könnyen mozgásba hozza a kereket. - Így van ez az emberi életben is. Minden fiú szívében ott ég az a tűz, mely egyszer a családi élet hajtóereje lesz. De csakis akkor, ha fiatalkorában nem pazarolta el ezt a kincset.

Az emberi szerelem nem határtalan, nem kimeríthetetlen. Egy kis darab arannyal is összehasonlíthatod. Mit tehetsz vele? - Ha akarod egy bank kincstárában őrződ, hogy később valami értékes dolgot vásárolj rajta. De tüstént aprópénzre is válthatod, s két marokkal elszórhatod egész vagyonodat. S ha ezután valami komoly értéket akarsz megszerezni magadnak: - már üres kézzel állsz ott, s nem tudod kifizetni az árát. - Így van ez a szerelemmel is. Szétszórhatod: ma ennek, holnap annak. De meg is őrizheted egészben, egyetlen kislány számára, akit gyermekeid majd így hívnak: Édesanyám!

Gondold csak el, mily meghatóan szép lesz, ha az esküvői oltár előtt menyasszonyod szemébe nézve azt mondhatod neki: „Te vagy az első, ifjú szerelmemet egészen Neked ajándékozom.” S ha ő őszinte és tiszta szemmel viszonzozza majd a tekintetedet, akkor olyan házasságnak vethetitek meg az alapját, mely az élet minden viharával dacolni fog, s csak a halál választ el titeket.

Lehet, hogy már korán, 12-13 éves korodban találkozol azzal a kislánnyal, akiről úgy érzed, hogy összetartoztok, hogy Isten egymásnak teremtett titeket. Nem baj, sőt jó, ha tudtok az egymás iránt érzett vonzalomról, de most még menjen kiki a maga útjára, hogy annak idején valóban egymáséi lehessetek. Tudtok annyit, hogy szeretitek egymást, ez a fontos és ennyi egyelőre elég.

Hidd el, hogy minden elhamarkodott vallomás nélkül is összefonódik a két élet Isten színe előtt. Sok fiatal így gondolkodik: „Ha nem mondom meg neki a lehető leggyorsabban, hogy szeretem, - mindjárt más udvarlását fogadja majd!” - De légy nyugodt: a szerelem sokkal mélyebb, összetettebb és értékesebb, semhogy korai ígérettel felkínáljuk másnak a szívünket. S egyáltalán honnan tudod, hogy milyen lesz az a kislány 6-8 év múlva? S mennyire mások lesznek a te igényeid akkor, mint ma!

„De ha én már most szeretem!” - Akkor törekedjél méltó lenni hozzá! Légy lelkes a tanulásban, edzed a testedet, élj öntudatos keresztény életet, uralkodj ösztöneiden, segíts környezetednek. Érzéseidet őszintén tárd fel lelkiatyádnak, kérj tőle tanácsot, hogy minden körülmények között megállhasd a helyedet.

S ha néha igen nehezedre esik a lemondás, az önfelegyelmezés, amikor társaid oly könnyedén, oly félvállról veszik a bűnt, meríts erőt a biztos tudatból: Az a kislány, akiről Isten már tudja, hogy a feleséged lesz, már él valahol. 8-10 éves kislány, helyes és kedves - erről meg lehetsz győződve! És té mégsem tudnád fegyelmezni magad? Térdelj le egy templom vagy kápolna csendes sarkában és imádkozz azért a kislányért, hogy őrizze meg a jó Isten olyan nemesnek és tisztának, amilyen most te akarsz lenni. - Mily nagy öröm tölt el majd mindkettőtöket, ha egy meghitt órában egyszer majd elmondhatod neki: „Már fiatal fiú koromban imádkoztam érted.”



### Imádság a leányért

Miatyánk, valahol él már az a kislány, aki a Te akaratod szerint egyszer a feleségem és gyermekeim édesanyja lesz. Mindig méltóan akarok viselkedni hozzá, tisztán őrzöm meg magamat számára. Nem játszom felelőtlenül az ébredő szerelemmel, hanem gondosan őrzöm, mint értékes kincset. Minden lányra tiszta szemmel nézek és nem felejtsem el, hogy Annak a neméhez tartozik, Akit Te itt a földön Édesanyádnak nevezted.

## Azokhoz, akik Krisztus papjai kívánnak lenni

Néhány fiú lelke mélyén más hívást hall: ōket nem a családi élet, hanem a papi hivatás vonzza. Ezeket a fiúkat szívem egész melegével köszöntöm. Biztos, hogy a házasság nagy és szép dolog, sőt szentség, de még nagyobb és szebb, ha valaki a földi szerelemtől lemond, hogy önmagát és szerelmét egészen az Istennek ajándékozza.

Tévedés volna azt hinni, hogy ezekben a fiatalokban nem ébred fel a szerelem, hanem közömbösek maradnak a lányok iránt. Ha egy 16-18 éves fiú megvallja nekem, hogy pap akar lenni, beszélgetés közben mindig felteszem neki a kérdést: „No és a lányok nem érdekelnek?” Ha így felel: „Egyáltalában nem, a lányok soha életemben nem érdekeltek!” - akkor valószínűnek tartom, hogy ha van is hivatása, az még nem érett meg a döntésre. - Sokkal biztatóbb, ha így válaszol: „De igen. Különösen nővérem barátnője, aki gyakran jár hozzánk. Azt hiszem jó férj és édesapa lennék, a gyermekeket is szeretem. Én azonban az Úr Jézusnak akarom szentelni magam.”

Azt már említettem, hogy minden ember vágyódik a megértő „Te” után, akivel barátságban, vagy szerelemben egynek érzi magát. Ez a pap esetében is igaz marad, de ő Abban találja meg barátját, Aki 12 apostolához így szólt: „Már nem szolgálaimnak mondalak titeket, hanem barátaimnak.” A pap is rászorul valaki másra, aki emberi énjét betölti. Az ő számára azonban ez a másik nem földi ember, legyen bár a legnemesebb vagy a legjobb, hanem maga az Isten. Lemond az emberi, földi szerelemtől, hogy e helyett Krisztus örök, isteni barátságát nyerje el. A szentmisében Krisztus áldozatával együtt saját szeretetét is fela-



jánlja s cserébe Isten végtelen szeretetét kapja. Ezzel tér vissza ahhoz a nagy „családhoz”, melyet a Mindenható itt a földön rábízott: a híveihez.

Ha ebbe a fejezetbe is beleolvastál, nagyon kérlek, szakíts magadnak egy csendes félórát és nézz önmagadba: Vajon a házasságra, vagy a szűzi életre hív-e az Úr? Miről ismerheted fel a papi hivatást? Nem a túláradó érzelmek, vagy a feltűnő jámborság döntik el a kérdést. A papi hivatás Isten ajándéka, melyhez a te részedről határozott szándék és rátermettség szükséges. Ébredező szándékodat - ha csak el nem fojtod magadban - Isten meg fogja szilárdítani. S honnan tudhatod, hogy rátermett vagy-e? Amint a nagy pápák és a teológusok kifejtették, ezt három dologból lehet megítélni:

1. Legyenek komoly igényeid a lelkiéletben. Nem azt mondom ezzel, hogy kész szent legyél, vagy órákat tölts naponta a templomban. Hanem: Harcolj még gondosabban a tisztaságért, törekedj az erényes életre, s szívesen olvass „lelki” könyveket. Nem kerülheti el a kísértéseket az ilyen fiú sem, - néha talán még súlyos bűnbe is esik - de kétszeres erővel kell harcolnia, s ha vereség éri, percig sem késlekedhet a tökéletes bánattal.

2. Második feltétel a szellemi rátermettség, hogy a filozófiai és teológiai tanulmányokat el tudd végezni. Ha a középiskolában elég jó eredményeket érsz el, ebben egészen biztos lehetsz.

3. A testi egészség feltétele csak annyit jelent, hogy ne legyen olyan szervi bajod, vagy testi, szervezeti hiányosságod, mely alkalmatlanná tenne a papi hivatásra.

Szándékod azonban legyen tiszta: „Istennek és a lelkeknek akarok szolgálni!”

Valami miatt talán nem lehetsz pap? Akkor is megvan a lehetőség arra, hogy egészen Istennek szenteld magad. Azokra a szerzetes testvérekre gondolok, akiket nem szenteltek fel, de fogadalmukkal teljesen Istennek adják magukat, és például betegápolással vagy az ifjúság nevelésével foglalkoznak. Sőt gondolok azoknak az ún. „Világi Intézményeknek” tagjaira is, akik nem hagyták el a világot, hanem - a munkásoktól az egyetemi tanárokig a legkülönfélébb foglalkozási ágak köréből - az emberek közé vegyülten élnek az evangéliumi tanácsok követőiként és tanúságtevő keresztény életükkel teljesítenek felbecsülhetetlen apostoli szolgálatot a névkeresztény és pogány tömegek között.

Csillogó szemmel állt egyszer egy fiatalember, az Evangélium „gazdag ifjúja” az Úr előtt: „Az Isten parancsait már kora ifjúságom óta megtartottam. Mit kell még tennem?” Jézus rátekintett: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, és árát oszd szét a szegények között. Azután jöjj, és kövess engem!”

Mint 2000 évvel ezelőtt, ma is körüljár az Úr Jézus, s hol erre, hol arra a fiúra vagy férfire tekint: „Jöjj, kövess engem!” - Ha magadon érzed Krisztus hívó pillantását, ne légy úgy, mint a gazdag ifjú, aki nem tudott lemondani vagyonáról, hanem legyél nagylelkű s boldogan mondjál igent: „Igen, Uram, követlek Téged!” - Az Úristent nagylelkűségben nem lehet felülmúlni.

Hazánkra és a missziós területekre a mai időkben még sokkal jobban érvényes Krisztus szava, mint valaha: „Az

aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába. "Sejted-e már, hogy mit akar ezzel mondani az Úr? Talán éppen neked? Te is imádkozhatsz a papi hivatás kegyelméért: „Uram, ha ez a Te akaratod, engedd, hogy a Te hűséges papod legyek!"

Ima a papi hivatásért

Uram, Jézus Krisztus! Irgalmas Szíved együtt érzett az emberiséggel, és meghallgattad esdeklő szavát, amikor vezérért kiáltott Hozzád, hogy az a földi ösvények útvesztőin át a világosságra és életre vezesse őket.

Te ismered az emberszíveket. Engedd, hogy tisztán lássam, ha arra választottál ki, hogy ezt a szent és magasztos hivatást rám bízzad. Világosítsd meg lelkem, hogy hívásod mérhetetlen nagy kegyelmét felismerjem, erősítsd meg akaratomat, hogy az elpuhult világ csábításai közepette győztesen haladjak a cél felé. Add, hogy a kicsinyes élvezetek és az emberi szenvedélyek zavaros örvényeiben el ne vesszek. Ne engedj meghátrálni az áldozatok elől, hanem emelj fel magadhoz a Te örök papságod dicső magaslataira. Amen.

(XII. Pius pápa imája nyomán)



Verlag Opus Mystici Corporis bei Österr. Seelsorge-Institut, Wien  
I, Stephansplatz 3/III. – Druck: Gloria-Kulturverein, Wien IV,  
Rainergasse 6/2. – Verlags-Nr. 108.

## HIBAIGAZÍTÁS

- A 11. lapon a 8. sorban: Hogyan (nem Hogy)  
a 28. lapon a 15. sorban: javatokra (nem javára)  
a 46. lapon a 8. sorban: ízig (nem ízzig)

## IRODALMI TÁJÉKOZTATÓ

E füzet franciául vagy németül tudó olvasóinak későbbi olvasásra ajánljuk:

Quoist, Michel: Aimer, ou Le Journal de Dany  
(Les Éditions Ouvrières, Paris)  
Zwischen 15 und der Liebe  
(Verlag Styria, Köln-Graz-Wien)

E könyv, Dani naplója, végigkíséri egy középiskolás diákifjú lelki fejlődését, míg megtudja, mi az igazi szerelem.

Quoist, Michel: Réussir (Les Éditions Ouvrières, Paris)  
Zwischen Mensch und Gott  
(Verlag Styria, Köln-Graz-Wien)

A nagy lélektani tudással rendelkező író e könyvben a mai ifjúságnak azt mutatja meg, hogy miként lehet jó keresztény és egyúttal kiegyensúlyozott, sikerült ember.

Öszinte beszéd fiúkkal

